Νέα Ελληνικά στο Γέιλ

MODERN GREEK AT YALE

SPRING 2011

Maria Kaliambou (ed.)

Modern Greek at Yale
Spring 2011
Maria Kaliambou (ed.)

Cover Illustration: Merle Nacht
Graphic Design: Maura Gianakos, Yale Printing and Publishing Services
Printing: Yale Printing and Publishing Services

Copyright © 2011 by Maria Kaliambou

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form without written permission of the copyright owner.

ISBN 978-0-615-46752-8

MODERN GREEK AT YALE

SPRING 2011

Maria Kaliambou (ed.)

Contents

Prologue 4

Elementary 9

My Class 10
Clare Brody, Nia Roberts, Stefan Palios
Illustrations by Clare Brody

Soccer 13
Zachary Kafoglis, Abby Reisner, Yannis Sossidis

The Best Present 14
Michelle Atallah, Dimitri Cavoulakos, Marios Falaris, Linda Zhou

Intermediate 17

Short Tales: A Story, The Fairy Tale of Love 18
Nikitas Demas

Poems: It Flies, Hyacinth, Your Face, Words, For Ever,
What Will You Do, It's Snowing 19
Argyro Taylor

Advanced 21

The Princess in the Tower 22
Danae Sossidis
Illustrations by Danae Sossidis

Poems: The Thought You Had Yesterday, Dirt, Some Now 24
Andrew Sotiriou
Illustrations by Andrew Sotiriou

Educational Trip to Greece, 16-24 May 2010 27
Quyen Slotznick

Educational Trip to Tarpon Springs, Florida, 5-8 January 2011 29
Harry Koulos

Περιεχόμενα

Πρόλογος 5

Αρχάριοι 9
Η τάξη μου 10
Κλαίρη Μπρόντυ, Νία Ρόμπερτς, Στέφανος Παλιός
Εικονογράφηση Κλαίρη Μπρόντυ

Το ποδόσφαιρο 13
Ζαχαρίας Καφόγλης, Άμπι Ρέισνερ, Γιάννης Σωσσίδης

Το καλύτερο δώρο 14
Μιχαέλα Ατάλλα, Λίντα Ζου, Δημήτρης Καβουλάκος, Μάριος Φάλαρης

Μέσοι 17
Μικρές ιστορίες: Μια ιστορία, Το παραμύθι της αγάπης 18
Νικήτας Δήμας

Ποιήματα: Πετάει, Ο υάκινθος, Το πρόσωπό σου, Λόγια,
Για πάντα, Τι θα κάνεις, Χιονίζει 19
Αργυρώ Τέιλορ

Προχωρημένοι 21
Η πριγκίπισσα στον πύργο 22
Δανάη Σωσσίδη
Εικονογράφηση Δανάη Σωσσίδη

Ποιήματα: Η σκέψη που είχες χθες, Χώματα, Μερικά τώρα 24
Αντρέας Σωτηρίου
Εικονογράφηση Αντρέας Σωτηρίου

Εκπαιδευτική εκδρομή στην Ελλάδα, 16-24 Μαΐου 2010 27
Κουίν Σλότζνικ

Εκπαιδευτική εκδρομή στο Τάρπον Σπρινγκς, Φλόριδα, 5-8 Ιανουαρίου 2011 ... 29
Χάρης Κούλος

Prologue

The idea for this publication came to mind during the fall term 2010 when I gave a creative writing assignment to the students of the advanced level course in "Modern Greek Oral Literature". I was astonished by the wealth of ideas, the enormous fantasy, and the diversity of styles in the fairy tales submitted. As the rest of the academic year unfolded it became increasingly evident that we had a broad palette of material to represent the creativity and enthusiasm brought to the study of Modern Greek at all levels.

This booklet showcases a selection of individual and collective creative writings, among them fairy tales, poems, and short stories written by students of Modern Greek from all language levels during the spring semester 2011. You will read about a boy who travels the world over to find the best present for his mother in a story by Dimitris, Linda, Marios, and Michelle; learn about the art of playing soccer in a jocular poem by Abby, Yannis, and Zacharias; and encounter a one-of-a-kind roster describing each of the students in the elementary class in a piece by Clare, Nia, and Stefan. You will read two short tales by Nikitas—one about the struggles between magical beings, one about the power of Eros—and a fairy tale by Danae about the trials and tribulations of a beautiful princess. Argyro's poetry will leave you feeling the pain of an unfulfilled love, whereas Andrew's poetry will make you ponder the birth and development of a thought. Finally, you will be presented with reports of the two class trips we've taken in the past year: Quyen recounts our journey to northern Greece last summer, and Harry chronicles our pilgrimage to Tarpon Springs, Florida during the winter recess.

The process of realizing this literary publication has been unstintingly supported by colleagues and friends. I am deeply grateful to Professor Edward Kamens, acting Master of Saybrook College, for his support and mentoring. The advice provided by my colleagues Ruth Koizim and Mark Aronson is also very much appreciated. Furthermore, I am delighted to have met at Saybrook College the illustrator Merle Nacht to whom I am much indebted. Merle instinctively drew the cover of our little book and, moreover, has been a wonderful companion to me on the journey to its publication. I would finally like to express my gratitude to those friends who have been consistently present as I pursued this goal.

The most generous credit must go to my excellent students. I want to take this opportunity to applaud their lively cooperation and endless inspiration throughout this year's two terms of study. A special thanks goes out to Andrew Sotiriou (Saybrook 2013), a student of mine who applied for the Council of Masters' Creative and Performing Arts Award and obtained the funding that made this publication possible. Andrew is also responsible for much of the artistic appearance of the booklet, and it has been a pleasure to collaborate with him.

Πρόλογος

Η ιδέα αυτής της έκδοσης γεννήθηκε το φθινόπωρο του 2010, όταν δίδαξα το μάθημα «Νεοελληνική Προφορική Λογοτεχνία» στους φοιτητές του προχωρημένου επιπέδου της ελληνικής γλώσσας. Μία από τις εργασίες των φοιτητών ήταν να γράψουν το δικό τους παραμύθι. Έμεινα έκπληκτη από τον πλούτο των ιδεών, την αστείρευτη φαντασία και την ποικιλία της έκφρασης στις εργασίες τους. Το γραπτό υλικό που παρήγαγαν οι φοιτητές όλων των επιπέδων κατά τη διάρκεια της υπόλοιπης ακαδημαϊκής χρονιάς ήταν, χωρίς αμφιβολία, αρκετό για να δείξει τον ενθουσιασμό που υπήρχε στην εκμάθηση των νέων ελληνικών.

Η έκδοση αυτή περιέχει ατομικά και συλλογικά δημιουργικά κείμενα, όπως παραμύθια, ποιήματα, διηγήματα, γραμμένα από τους φοιτητές όλων των επιπέδων κατά τη διάρκεια του εαρινού εξαμήνου 2011. Θα διαβάσετε μια ιστορία για το ταξίδι ενός παιδιού σε όλον τον κόσμο με στόχο να αγοράσει το καλύτερο δώρο για τη μητέρα του (από τους Δημήτρη, Λίντα, Μάριο και Μιχαέλα). Θα διασκεδάσετε με ένα αστείο ποίημα για το ποδόσφαιρο (από τους Άμπι, Γιάννη και Ζαχαρία) και με μια ξεχωριστή ποιητική περιγραφή των αρχάριων φοιτητών (από τους Κλαίρη, Νία και Στέφανο). Θα βρείτε λογοτεχνικές αναζητήσεις, όπως δύο σύντομα διηγήματα, (ένα για μαγικές υπάρξεις και ένα για τη δύναμη του Έρωτα, γραμμένα από τον Νικήτα), καθώς και ένα σύγχρονο παραμύθι για τις δοκιμασίες και τα βάσανα μιας πριγκίπισσας (από τη Δανάη). Θα συμπονέσετε την ποιήτρια για την ανεκπλήρωτη αγάπη της (στα ποιήματα της Αργυρώς) και θα νιώσετε την ενέργεια μιας νεογέννητης ιδέας (στα ποιήματα του Αντρέα). Τέλος, θα πληροφορηθείτε για τις δύο εκδρομές της τάξης μας την περασμένη χρονιά, μία στη βόρεια Ελλάδα και μία στο Τάρπον Σπρινγκς στη Φλόριδα (στις ταξιδιωτικές αναφορές από την Κουίν και τον Χάρη αντίστοιχα).

Συνάδελφοι και φίλοι υποστήριξαν απεριόριστα τη διαδικασία για τη δημιουργία αυτής της έκδοσης. Εγκάρδια ευγνωμονώ τον καθηγητή κύριο Edward Kamens, διευθυντή του κολλεγίου Saybrook, για την υποστήριξη και καθοδήγηση που προσέφερε. Οι συζητήσεις με τη Ruth Koizim και τον Mark Aronson ήταν πολύ γόνιμες. Νιώθω πολύ τυχερή που γνώρισα φέτος στο κολλέγιο Saybrook τη ζωγράφο Merle Nacht, η οποία με καλλιτεχνικό ένστικτο σχεδίασε το εξώφυλλο του μικρού μας βιβλίου, και—το κυριότερο—στάθηκε εξαιρετικός συνοδοιπόρος στο ταξίδι αυτής της έκδοσης. Θα ήθελα επίσης να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε εκείνους τους φίλους που μου συμπαραστάθηκαν ολόψυχα σε όλη τη διάρκεια του πονήματος.

Το πιο θερμό όμως χειροκρότημα απευθύνεται στους εξαιρετικούς φοιτητές μου. Θα ήθελα να τους ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου για την ενεργή συμμετοχή και την ατέλευτη έμπνευσή τους κατά τη διάρκεια αυτής της ακαδημαϊκής χρονιάς. Ένα μεγάλο ευχαριστώ ανήκει στο φοιτητή μου Αντρέα Σωτηρίου (Saybrook 2013), ο οποίος κέρδισε το βραβείο των δημιουργικών και θεατρικών τεχνών από το συμβούλιο των διευθυντών των κολλεγίων του Yale και έτσι έγινε εφικτή η χρηματοδότηση αυτής της έκδοσης. Επίσης, ο Αντρέας συνέβαλε σημαντικά στην καλλιτεχνική εμφάνιση του βιβλίου. Ήταν μεγάλη η χαρά μου που συνεργάστηκα μαζί του.

Teaching Modern Greek at Yale has been a wonderful experience for me. For the last four years I have been Lector at the Hellenic Studies Program at Yale University, which is generously funded by the Stavros Niarchos Foundation Center for Hellenic Studies at Yale. It has been enormously gratifying to work with students so dedicated and willing to put forth the energy to learn a different language and immerse themselves in its culture.

I hope you will enjoy the work of such promising talents.

Maria Kaliambou
New Haven, April 2011

Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Yale ήταν και εξακολουθεί να είναι εξαιρετική εμπειρία για μένα. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια που είμαι Λέκτορας Νεοελληνικών στο Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών, το οποίο χρηματοδοτείται από το Ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος» (Stavros Niarchos Foundation Center for Hellenic Studies at Yale), ένιωσα μεγάλη ικανοποίηση που εργάστηκα με τόσο αφοσιωμένους φοιτητές που ποθούν να μάθουν μια ξένη γλώσσα και να κατανοήσουν τον πολιτισμό της.

Ελπίζω να απολαύσετε το έργο αυτών των πολλά υποσχομένων ταλαντούχων νέων.

Μαρία Καλιαμπού
New Haven, Απρίλιος 2011

Αρχάριοι

(Από αριστερά προς τα δεξιά) Πρώτη σειρά: Νία Ρόμπερτς, Άμπι Ρέισνερ. Δεύτερη σειρά: Κλαίρη Μπρόντυ, Λίντα Ζου, Μιχαέλα Ατάλλα. Τρίτη σειρά: Μάριος Φάλαρης, Ζαχαρίας Καφόγλης, Δημήτρης Καβουλάκος. Τέταρτη σειρά: Γιάννης Σωσσίδης, Στέφανος Παλιός

Η τάξη μου

Η Άμπυ

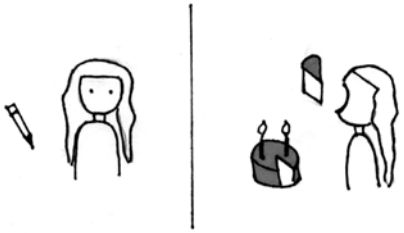

Έχει την ορθογραφία πάντα πολύ ωραία. Το κέικ της αρέσει πάρα πολύ.

Η Λίντα

Το αγαπημένο της χρώμα είναι το κόκκινο. Παίζει ξιφασκία με την ομάδα στο Γέιλ.

Ο Δημήτρης

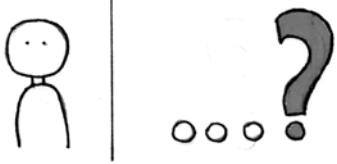

...Πού είναι ο Δημήτρης;

Ο Ζαχαρίας

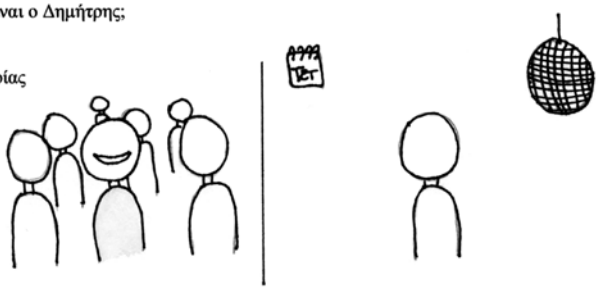

Είναι στην αδελφότητα. Έχει άγρια ζωή κάθε Τετάρτη βράδυ.

Ο Γιάννης

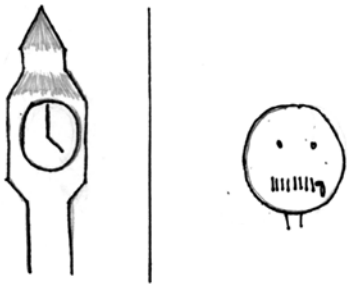

Ο Γιάννης είναι από το Λονδίνο. Δεν μιλάει πολύ.

Η Μιχαέλα

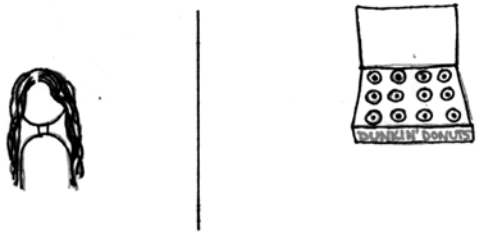

Μπορεί να μιλάει αραβικά. Έφερε γλυκά στο μάθημα.

Ο Μάριος

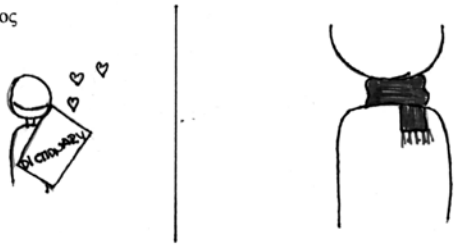

Του αρέσουν οι γλώσσες πολύ. Έχει ένα πράσινο κασκόλ που του αρέσει πολύ.

Ο Στέφανος

«Τα κακά κορίτσια» είναι το αγαπημένο του έργο. Κάνει στίβο με την ομάδα στο Γέιλ.

Η Νία

Της αρέσει να μαγειρεύει και να χορεύει την ίδια ώρα. Αγαπάει το Καλχούν πάρα πολύ.

Η Κλαίρη

Θα ήθελε να ήταν ελληνίδα. Σπουδάζει αρχαιολογία.

Η Μαρία

Είναι η καθηγήτριά μας. Αγαπάει να διδάσκει ελληνικά.

Νία Ρόμπερτς, Κλαίρη Μπρόντυ, Στέφανος Παλιός

Το ποδόσφαιρο
Μου αρέσει πολύ το ποδόσφαιρο,
γιατί είναι τόσο διασκεδαστικό.
Αλλά έχει πολύ τρέξιμο και μπορεί να είναι δύσκολο.
Είναι ωραίο να το βλέπεις,
ή αν μπορείς να το παίζεις,
θα περάσεις πολύ καλά.

Στο ποδόσφαιρο πρέπει να τριπλάρω
και για να βάλω ένα γκολ πρέπει να κλωτσώ.
Οι αθλητές είναι πολύ δυνατοί,
γιατί κάνουν γυμναστική.
Είμαι ένα φίλαθλος.
Ελπίζω ότι ο διαιτητής δεν είναι τυφλός!

Ζαχαρίας Καφόγλης, Άμπι Ρέισνερ, Γιάννης Σωσσίδης

Το καλύτερο δώρο

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα παιδί που λεγόταν Νίκος. Ο Νίκος έμενε σ'ένα πολύ μικρό χωριό στη Μακεδονία. Είχε δύο γονείς που τον αγαπούσαν πολύ και μια μικρότερη αδελφή που τον αγαπούσε λιγότερο. Ο Νίκος ήταν στην πέμπτη τάξη και πήγαινε κάθε μέρα στο σχολείο. Το αγαπημένο του μάθημα ήταν η Ιστορία.

Μια μέρα ο δάσκαλος εξήγησε για την ημέρα της μητέρας σε κάθε χώρα. Ο Νίκος σκέφτηκε, «Αχ, τι ωραίος που είναι ο κόσμος! Και τι ωραίο θα ήταν ένα δώρο για τη μαμά μου από μια ξένη χώρα! Θα της άρεζε πάρα πολύ». Πήγε λοιπόν στο δάσκαλο μετά από το μάθημα και τον ρώτησε: «Πώς μπορώ να πάω στην Ασία; Θέλω να πάρω ένα δώρο για τη μητέρα μου.» Ο δάσκαλος γέλασε λίγο και απάντησε: «Αν το θέλεις αρκετά, εκεί θα βρεθείς.»

Και έτσι, ο Νίκος το ήθελε και το ήθελε πολύ. Μία μέρα, ήρθε ένας πιλότος στο σχολείο του να μιλήσει στα παιδιά. Ο Νίκος τον ρώτησε: «Κύριε πιλότε, πώς μπορώ να πάω στην Ασία; Θέλω να πάρω ένα δώρο για την μητέρα μου.» «Μικρέ μου,» του απάντησε, «Πώς; Με αεροπλάνο! Έλα μαζί μου, να αρχίσεις τις περιπέτειές σου!» Χωρίς σκέψη, ο Νίκος έφυγε από το σχολείο και άρχισε το ταξίδι του.

Η πρώτη στάση του ήταν η Κίνα. Στην Κίνα ο Νίκος βρήκε ένα δράκο. Ο δράκος ήταν πολύ ωραίος. Είχε πολλά χρώματα και έβγαζε φωτιά. Ο Νίκος σκέφτηκε ότι ο δράκος θα μπορούσε να βοηθάει τη μητέρα του να μαγειρεύει. Του άρεσε πολύ ο δράκος, αλλά σκέφτηκε, «Είναι πολύ μεγάλος και θα τρομάξει τη μαμά!» Πήγαν μαζί στην Ιαπωνία.

Ο Νίκος νόμιζε ότι θα βρει ένα δώρο στην Ιαπωνία. Πήγε στην αγορά και είδε πολλά ψάρια που ήταν σπάνια και πολύ όμορφα. Υπήρχαν κόκκινα, μπλε και πράσινα ψάρια. Αλλά το πιο ακριβό ψάρι ήταν το χρυσό. Ο ψαράς είπε ότι το χρυσό ψάρι φέρνει καλή τύχη. Ο Νίκος ήθελε να αγοράσει ένα ψάρι για τη μητέρα του, αλλά θυμήθηκε ότι υπάρχουν πολλά ψάρια στην Ελλάδα.

Ο Νίκος ήταν λυπημένος που δεν βρήκε ένα δώρο για τη μητέρα του και έτσι ... πήγε πάρα κάτω. Ο Νίκος έδωσε τον δράκο σ'έναν καλό άνθρωπο και ο άνθρωπος του έδωσε ένα εισιτήριο πλοίων για τη Νότια Κορέα.

Τα ρούχα στη Νότια Κορέα ήταν πολύ ωραία. Ο Νίκος νόμιζε ότι η μητέρα του θα ήθελε ένα φουστάνι. Αλλά δεν ήξερε το μέγεθός της και τα φουστάνια ήταν πολύ ακριβά. Ο Νίκος ξανασκέφτηκε: η μητέρα του ήταν πολύ ωραία χωρίς ακριβά φουστάνια. Βρήκε όμως κάποιον που θα πήγαινε προς το Μεξικό.

Όταν έφτασε στο Μεξικό, κοιμήθηκε λίγο γιατί το ταξίδι του ήταν πολύ κουραστικό. Μετά από τον ύπνο, ρώτησε στη ρεσεψιόν στο ξενοδοχείο πού μπορούσε να βρει ένα καλό δώρο. Ο υπάλληλος είπε να πάει στην αγορά. Ο Νίκος βρήκε ανθρώπους που πουλούσαν βιβλία με τα αγαπημένα του παραμύθια, αλλά δεν βρήκε τίποτε για τη μαμά του. Ήθελε κάτι πάρα πολύ καλό για αυτήν. Και έτσι μπήκε σ'ένα καράβι που έπαιζε ισπανική μουσική και πήγε προς την Ευρώπη.

Όταν έφτασε στην Ισπανία, κοίταξε παντού για να βρει καστανιέτες. Δυστυχώς, δεν υπήρχαν πουθενά – κάποιος του είπε να γυρίσει πίσω στην Κίνα γιατί εκεί τις φτιάχνουν τώρα. Αλλά ο Νίκος αποφάσισε να πάει στη Γαλλία. Ήθελε κρασί, αλλά ήταν πολύ μικρός. «Είναι όμως για τη μαμά μου!» Του είπαν να της πάει λουλούδια. Και

έτσι, πήγε στην Ολλανδία για να βρει τουλίπες. Ήταν όλες πλαστικές! Πήγε με ποδήλατο προς την Ιταλία γιατί πείνασε και ήθελε μια πίτσα.

Τελείωσε την πίτσα και ρώτησε τον σερβιτόρο τι μέρα ήταν. «Είναι η μέρα της μητέρας.» «Α, δεν έχω ώρα να μείνω! Πρέπει να γυρίσω σπίτι!» Κολύμπησε πολύ γρήγορα, και το βραδάκι γύρισε στο σπίτι του. «Νίκο μου, εδώ είσαι, ζεις!» «Ναι, μαμά, αλλά δε σου βρήκα τίποτε για δώρο...» «Νίκο, το καλύτερο δώρο στον κόσμο είναι ότι ζεις!» «Μαμά, σ'αγαπώ πολύ!»

Μιχαέλα Ατάλλα, Λίντα Ζου, Δημήτρης Καβουλάκος, Μάριος Φάλαρης

Μέσοι

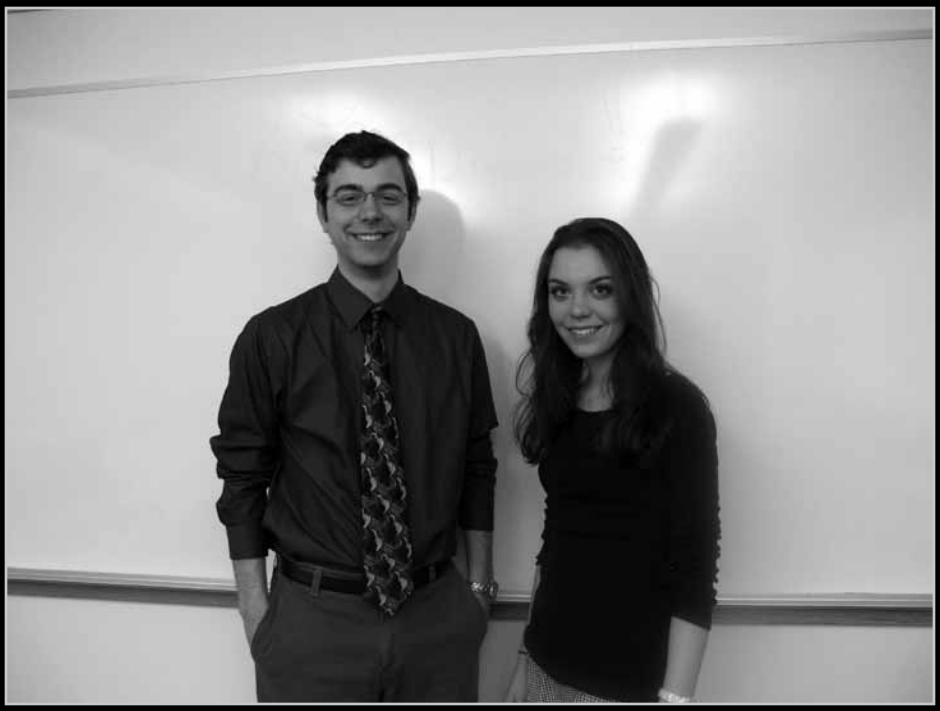

(Από αριστερά προς τα δεξιά) Νικήτας Δήμας, Αργυρώ Τέιλορ

Μια ιστορία

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα ξωτικό στο δάσος που είχε μαγικές δυνάμεις. Κάθε μέρα, πήγαινε στο ρέμα και έπινε νερό. Μία μέρα, πήγε στο ρέμα και είδε μία όμορφη γυναίκα που καθόταν πάνω σε ένα βράχο. Το ξωτικό απόρησε, επειδή ποτέ δεν είχε δει γυναίκα στη ζωή του. Και είπε κάπως φοβισμένα: "Καλημέρα, παράξενο πλάσμα!" Όταν η όμορφη γυναίκα γέλασε, τα πουλιά τραγούδησαν.

Το ξωτικό σκέφτηκε πως είναι πανέμορφη και είπε: "Από πού είστε;" Η όμορφη γυναίκα είπε ότι ήρθε από τον ουρανό. Το ξωτικό σκέφτηκε ξανά «τι φανταστική που είναι» και τη ρώτησε: "Και γιατί ήρθες εδώ;" Η όμορφη γυναίκα απάντησε , "Μου αρέσουν οι μαγικές δυνάμεις σου – θα τις ήθελα."

Το ξωτικό δεν ήξερε τι να πιστέψει. Όλα τα ζώα στο δάσος δεν ήθελαν τις μαγικές δυνάμεις του, αλλά το παράξενο αυτό όμορφο πλάσμα ήθελε κάτι που δεν μπορούσε να δώσει. "Δεν μπορώ να σου τις δώσω," είπε το ξωτικό. Τότε, ο ουρανός έγινε σκοτεινός, το νερό στο ρέμα κόκκινο και τα πουλιά σταμάτησαν να κελαηδούν. "Δώσε μου αυτό που θέλω αμέσως", ούρλιαξε εκείνη. "Δεν μπορώ να σου δώσω ό,τι δεν είναι δικό μου" ψέλλισε το ξωτικό.

Ξαφνικά, ο ουρανός έγινε φωτεινός, το νερό στο ρέμα διάφανο και η γυναίκα πέτρα. "Τι εξαίσια ομορφιά", είπε το ξωτικό, σαν αντίκρισε την πέτρα και ήπιε νερό.

Το παραμύθι της αγάπης

Μια φορά κι έναν καιρό ο Έρως καθόταν σε ένα δέντρο. Ήταν πολύ στεναχωρημένος επειδή είχε μόνο τρία βέλη. Ξαφνικά, άκουσε φωνές στο δάσος. Ήταν δύο ποντικάκια! Ήταν πολύ μικρά και άσπρα και περπατούσαν στη γη. Μιλούσαν μεταξύ τους. Ο ποντικός είπε: «Τι καλή μέρα που είναι σήμερα, δε νομίζεις;» Η ποντικίνα απάντησε: «Ναι – είναι πολύ όμορφη». Ο Έρως τους άκουσε και σκέφτηκε ότι θα πρέπει να φέρει την αγάπη σε αυτό το δάσος αυτήν εδώ την όμορφη μέρα. Και γρήγορα-γρήγορα, πήρε δύο βέλη, τα πέταξε μακριά και τα έριξε πάνω τους. Και τα ποντικάκια αγαπήθηκαν πολύ.

Αλλά ο Έρως δεν ήταν ευτυχισμένος. Είχε ακόμα μόνο ένα βέλος. «Τι πρέπει να κάνω με αυτό εδώ το βέλος; Είναι ανόητο να έχω μονό αριθμό.» Δεν ήξερε τι να κάνει. «Θα πρέπει να το καταστρέψω!» Με μία κίνηση ο Έρως έσπασε το μοναδικό βέλος. Όμως, αυτό που συνέβη στη συνέχεια ακόμα και ο Έρως δεν είχε προβλέψει. Όταν τα κομμάτια έπεσαν στη γη, όλα τα ζώα βγήκαν από τα σπίτια τους στο δάσος. Οι μαϊμούδες και τα μυρμήγκια, τα πουλιά και τα φίδια, αντί να μαλώνουν έγιναν φίλοι. Και τα δύο ποντικάκια που είχαν ερωτευτεί έτρεχαν και γελούσαν μαζί. Ευχαριστώντας τον Έρωτα για το δώρο του, αγάπησε ο ένας τον άλλον.

«Τι όμορφη μέρα!» είπε ο Έρως...

Νικήτας Δήμας

Πετάει
Ένα πουλάκι
Απ᾽όλους τους ανθρώπους
Πετάει πιο ψηλά.

Ο υάκινθος
Απ᾽το χώμα, ξηρό
Δεν τον αναμέναμε
Τον υάκινθο.

Το πρόσωπό σου
Το πρόσωπό σου
Σ᾽όλα τα άλλα είδα
Κι αγάπησα.

Λόγια
Φρέσκα, σαν τον αέρα,
Τα λόγια του όμορφα
Με κυριεύουν.

Για πάντα
Αν και ποτέ δε θα μπορέσουμε—
ποτέ—ν᾽αγαπηθούμε… αν και
θα᾽σαι ο δικός της, για πάντα,
και για μένα ποτέ.

Είχαμε τη νύχτα μας
και τα όνειρά μου
θα ᾽χω, για πάντα.

Τι θα κάνεις;
Αν σ᾽αγαπήσω,
τι θα κάνεις, αγάπη μου;

Αν σε φιλήσω,
απ᾽ τα χείλια μου θα στραφείς;

Αν σ᾽αγγίξω,
τα χέρια μου θα τα πετάξεις;

Κι αν δεν κάνω τίποτα,
τι θα κάνω με την καρδιά μου;

Χιονίζει
Χιόνι ᾽σαι.
Σα θεία χάρη κατέρχεσαι.
Σαν όνειρο λιώνεις–
Όμορφος, εφήμερος,
Επικίνδυνος.

Αργυρώ Τέιλορ

Προχωρημένοι

(Από αριστερά προς τα δεξιά) Αντρέας Σωτηρίου, Δανάη Σωσσίδη, Κουίν Σλότζνικ, Χάρης Κούλος

Η πριγκίπισσα στον πύργο

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια πριγκίπισσα που ήταν πολύ όμορφη. Οι γονείς της ήθελαν να την παντρέψουν, όμως η πριγκίπισσα δεν είχε βρει κανέναν που ήθελε να πάρει για άντρα. Πρίγκιπες και ευγενείς από όλον τον κόσμο ήρθαν, αλλά ούτε ένας δεν της άρεσε, και ο βασιλιάς και η βασίλισσα απελπίστηκαν ότι ποτέ δε θα βρούνε κάποιον για την κόρη τους.

Ένας από αυτούς που η πριγκίπισσα απέρριψε ήταν ένας μάγος, που ήθελε να παντρευτεί την πριγκίπισσα με το σχέδιο να αναλάβει το βασίλειο. Όταν η κοπέλα είπε όχι, ο μάγος θύμωσε, την πήρε στο κάστρο του στα βουνά και την κλείδωσε σ'έναν πύργο, μέχρι να συμφωνήσει να τον παντρευτεί. Ο βασιλιάς και η βασίλισσα ήταν πολύ δυστυχισμένοι και προσέφεραν μια μεγάλη αμοιβή για την επιστροφή της κόρης τους. Άντρες γύρισαν παντού στο βασίλειο ελπίζοντας για μια δεύτερη ευκαιρία με την πριγκίπισσα, αλλά κανένας δεν μπόρεσε να τη βρει. Οι γονείς της δεν ήξεραν, αν θα την ξαναδούνε ποτέ.

Μια μέρα ένα παλικάρι κυνηγούσε αγριόχοιρους στο δάσος και βρισκόταν κοντά σ'ένα κάστρο. Άφησε το κυνήγι του και πήγε να δει ποιος ζούσε εκεί. Η πριγκίπισσα, ακόμα στον πύργο της, είδε το παλικάρι και φώναξε:

"Παλικάρι, που περπατάς εκεί κάτω από το παράθυρό μου, βοήθησέ με και θα σε παντρευτώ!" Ο άντρας σταμάτησε και την ρώτησε πώς βρισκόταν εκεί, κλειδωμένη στον πύργο στο πουθενά μέσα στα βουνά. "Πήρα ένα μάγο για άντρα και με έφερε εδώ για να αλλάξω τη γνώμη μου, αλλά ποτέ δε θα τον παντρευτώ!"

Το παλικάρι προσπάθησε να μπει στο κάστρο, αλλά ο μάγος είχε κάνει μάγια και δεν μπορούσε να μπει. Είπε στην πριγκίπισσα ότι πρέπει να γυρίσει στο σπίτι του, να βρει κάποιον να του πει πώς να σπάσει τα μάγια του κακού μάγου. Ορκίστηκε ότι θα έρθει πίσω το πρωί και θα την γλιτώσει από τον πύργο της. Πήγε σπίτι του λοιπόν, και ρώτησε κάθε άνθρωπο που είδε, αν ήξερε πώς να σπάσει τα μάγια.

Ο κακός μάγος, ωστόσο, άκουσε όλα αυτά που έγιναν, και σκέφτηκε ένα σχέδιο για να παντρευτεί την πριγκίπισσα για πρώτη και τελευταία φορά. Το επόμενο πρωί, πριν επιστρέψει το παλικάρι, ήπιε ένα φίλτρο και μεταμορφώθηκε στο ίδιο το παλικάρι. Πήγε

τώρα στο παράθυρο της πριγκίπισσας, της είπε πως έμαθε πώς να λύσει τα μάγια και, αφού ήταν μάγος, πράγματι μπορούσε να την ελευθερώσει από τον πύργο της.

Ο μάγος την έφερε πίσω στους γονείς της, που ήταν τόσο χαρούμενοι όχι μόνο επειδή είχαν την κόρη τους πίσω, αλλά και επειδή βρήκε σύζυγο. Έτσι δέχτηκαν να έχουν το γάμο τους το ίδιο βράδυ. Οι προετοιμασίες άρχισαν αμέσως και το βασίλειο γιόρταζε, γιατί είχε την αγαπημένη του πριγκίπισσα ξανά. Και έτσι η μέρα έγινε νύχτα και ο γάμος πλησίαζε...

Εντωμεταξύ, το αληθινό παλικάρι είχε γυρίσει στον πύργο με το αντιξόρκι, όπως ορκίστηκε στη βασιλοπούλα, αλλά δε βρήκε κανέναν εκεί! Έψαξε παντού στο κάστρο, αλλά δεν είδε την πριγκίπισσα πουθενά. Στο τέλος βρήκε τη δούλα του μάγου, που του είπε όλα όσα έγιναν, όταν έλειπε νωρίτερα το πρωί. Το παλικάρι ήταν πάρα πολύ στενοχωρημένο που έχασε την αγαπημένη του. Τότε η δούλα αποφάσισε να τον βοηθήσει, και του έφτιαξε ένα φίλτρο για να καταστρέψει τη μεταμφίεση του μάγου. Πήρε αυτό το φίλτρο, και αφού ορκίστηκε ότι θα ελευθερώσει τη δούλα, αν νικήσει το μάγο, ίππευσε όσο πιο γρήγορα μπορούσε για να σταματήσει το γάμο πριν η πριγκίπισσα παντευτεί τον λάθος άνθρωπο.

Έφτασε ακριβώς την ώρα που άρχιζε ο γάμος. Πετάχτηκε από το άλογό του και μέσα στην εκκλησία, φώναξε να σταματήσουνε την τελετή. Έριξε το φίλτρο που είχε στο μάγο, ο οποίος ξαναέγινε ο εαυτός του. Ο μάγος, όταν συνειδητοποίησε ότι τον είχαν ανακαλύψει, εξαφανίστηκε, και αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδαν. Όταν όλοι ηρέμησαν, αποφάσισαν να συνεχίσουν την τελετή με το σωστό άντρα. Το ζευγάρι παντρεύτηκε, και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Δανάη Σωσσίδη

Η σκέψη που είχες χθες
Η σκέψη που είχες χθες
ήταν ωραίος διάκοσμος στο μυαλό σου,
ένα πυροτέχνημα το οποίο φωτίστηκε
για μια στιγμή.

Σου άρεσε πώς έφεγγε
και μέσα στο βυθό του μυαλού
έπιασαν ρίζες τα χώματα.
Φύτρωσε,
μεγαλώνει τώρα,

η ιδέα που λάμπει σαν το φεγγάρι,
ένας κύκλος φως διπλωμένος στη μητέρα του.
Ανοίγω το έγκυο κεφάλι σου,
γεμάτο ρίζες και ασήμι
και προσεύχομαι.

Χώματα

Χώματα
κι ο λάκκος μου
μόνος μου
πώς βιάζονται τα μάτια σου να μ'αφήσουν
εδώ, σκεπασμένος μ' ένα σεντόνι.
Συνέχεια σου έλεγα ότι είμαι καμωμένος
από χώμα, τα μέλη μου χόρτα και ρίζες ρίχνονται
κάτω.

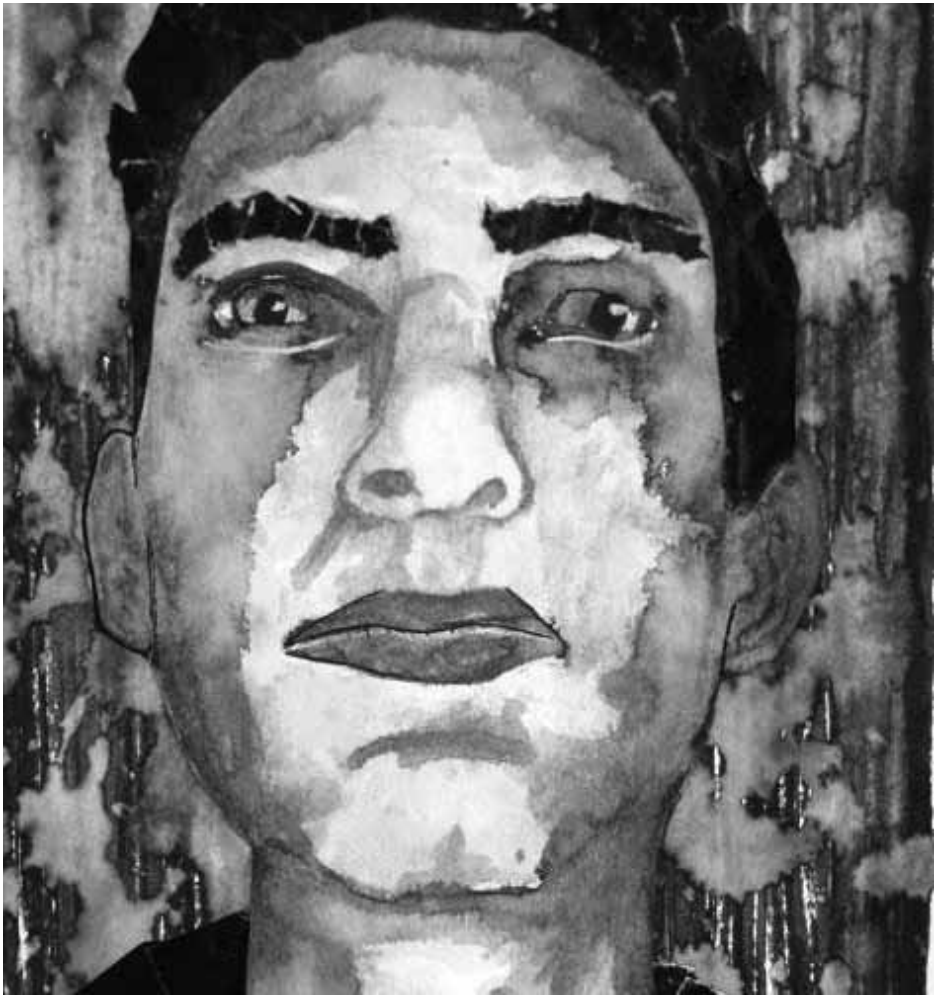

Μερικά τώρα
Φως και φως
το κυρίαρχο θέμα της ζωής
ξορκιστικό, αθάνατο,
έννοια της δόξας, αμοιβή για τους πιστούς.

Ξεχνούμε ότι όλα τα φώτα σβήνουν,
ότι το φως το αληθινό δε λάμπει για πάντα.
Όλα τελειώνουν,
μερικά τώρα.

Αντρέας Σωτηρίου

Παραδοσιακό χωριό Νυμφαίο.
(Από αριστερά προς τα δεξιά) Δανάη Σωσσίδη, Αντρέας Σωτηρίου, Κουίν Σλότζνικ, Μαρία Καλιαμπού

Εκπαιδευτική εκδρομή στην Ελλάδα (16-24 Μαΐου 2010)

Εξαιτίας της γενναιόδωρης χρηματοδότησης του ΜακΜίλλαν Κέντρου ταξίδεψα στην Ελλάδα με την τάξη των ελληνικών μου τον Μάιο του 2010, κάτι που ήταν για μένα μια εξαιρετική εκπαιδευτική εμπειρία. Σε όλη τη διάρκεια ταξιδού ήμασταν βυθισμένοι στην ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό με έναν τρόπο που ποτέ δεν θα ήταν παρόμοιος στις τάξεις μας πίσω στο Γέιλ. Ειδικά για μένα που προέρχομαι από ένα μη-ελληνικό υπόβαθρο, να βλέπω από πρώτο χέρι τη δυναμική μέσα στις ελληνικές οικογένειες και την πολιτιστική ζωή στην κοινότητα του χωριού ήταν μία αποκαλυπτική και αξέχαστη εμπειρία.

Στο ταξίδι μας πήγαμε σε διάφορα μέρη που είχαν ενδιαφέρον τόσο για όλη την ομάδα όσο και για τα ατομικά ακαδημαϊκά ενδιαφέροντά μας. Είχαμε τη δυνατότητα να επισκεφθούμε δύο πανεπιστήμια της Θεσσαλονίκης. Επίσης είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε ένα μάθημα στα Ελληνικά και να μιλήσουμε με τους καθηγητές και τους φοιτητές για τις σπουδές τους και την κουλτούρα του πανεπιστημίου στην Ελλάδα. Μία από τις πιο ενδιαφέρουσες διαφορές είναι ο τρόπος των φοιτητικών εκλογών στην Ελλάδα. Είναι σε αντίθεση με τις εκλογές για το συμβούλιο του Γέιλ, για το οποίο οι υποψήφιοι κατεβαίνουν στις εκλογές με δικό τους πρόγραμμα για το τι θα προσφέρουν στο συμβούλιο. Οι υποψήφιοι στα ελληνικά πανεπιστήμια σχετίζονται με τα εθνικά πολιτικά κόμματα. Κατά μία έννοια, αυτό επιτρέπει –ή αναγκάζει– τους νέους Έλληνες να γίνουν πολιτικά ενεργοί και να ενδιαφέρονται για την κομματική πολιτική σε νεαρότερη ηλικία από ό,τι στην Αμερική.

Συγκεκριμένο ενδιαφέρον για μένα είχε το μάθημα εθνογραφίας και ανθρωπολογίας που ακούσαμε στο πανεπιστήμιο Μακεδονίας για τη Θεσσαλονίκη και τη γύρω περιοχή, συμπεριλαμβανομένης και της ομάδας των Ελλήνων Εβραίων που εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτή η κοινότητα και η μεταχείρισή της κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου

Θεσσαλονίκη, Άνω Πόλη. (Από αριστερά προς τα δεξιά) Αντρέας Σωτηρίου, Κουίν Σλότζνικ, Δανάη Σωσσίδη, Μαρία Καλιαμπού

και αμέσως μετά είναι το θέμα της πτυχιακής εργασίας μου στο τμήμα Ιστορίας εδώ στο Γέιλ. Έτσι, ήταν ενδιαφέρον που είχα πλήρη ιδέα όλων των εθνοτικών ομάδων εκείνη την περίοδο. Η ομάδα μας επισκέφτηκε το Μουσείο του Ολοκαυτώματος στη Θεσσαλονίκη, κάτι που ήταν μια πολύτιμη ευκαιρία για μένα για να πάρω νέες ιδέες για την εργασία μου. Χωρίς αυτό το ταξίδι στη Θεσσαλονίκη δε θα είχα βρει τόσες πηγές για την εργασία μου.

Επισκεφθήκαμε πολλές τοποθεσίες ιστορικής σημασίας από την αρχαιότητα έως την Οθωμανική περίοδο. Επειδή είχα κάνει πολλά μαθήματα για αυτές τις χρονικές περιόδους στο Γέιλ, μου άρεσε που μπόρεσα να δω αυτούς τους τόπους από πρώτο χέρι. Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψει κανείς το θησαυρό της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου σε ένα βαρετό κείμενο ιστορίας. Βλέποντας την ιστορία να ζωντανεύει μπροστά μου ήταν μια μοναδική εμπειρία.

Στο τέλος της εκδρομής μας επισκεφτήκαμε παραδοσιακά χωριά της βόρειας Ελλάδας – το Νυμφαίο, τη Φλώρινα και τις Πρέσπες. Όχι μόνο μας δόθηκε η ευκαιρία να χαλαρώσουμε από τη φασαρία της πόλης, αλλά το ήρεμο περιβάλλον μου έδωσε μια πραγματική ικανοποίηση για την όμορφη απλότητα της ελληνικής ζωής στο χωριό. Βλέποντας πώς και πού οι παραδοσιακές ελληνικές οικογένειες ζουν, τρώνε, δουλεύουν και εκκλησιάζονται ήταν μια νέα εμπειρία για μένα.

Συνολικά, το ταξίδι ήταν μια μεγάλη επιτυχία τόσο για τους προσωπικούς όσο και για τους εκπαιδευτικούς στόχους μου, καθώς και για τους στόχους του ταξιδιού της τάξης μου. Μπόρεσα να νιώσω τα πράγματα από πρώτο χέρι, αυτά που στο παρελθόν είχα διαβάσει μόνο στο μάθημα. Είχα άμεση επαφή και εμπειρία με μια κουλτούρα διαφορετική από τη δική μου. Αλλά το πιο σημαντικό, είχα την ευκαιρία να κατανοήσω καλύτερα την ελληνική γλώσσα, τον ελληνικό πολιτισμό καθώς και τον ελληνικό λαό.

Κουίν Σλότζνικ

Εκπαιδευτική εκδρομή στο Τάρπον Σπρινγκς, Φλόριδα (5-8 Ιανουαρίου 2011)

Εγώ και οι περισσότεροι Ελληνοαμερικάνοι είμαστε εδώ που είμαστε σήμερα επειδή οι πρώτοι Έλληνες μετανάστες δούλεψαν πολύ σκληρά. Δυστυχώς δεν έχουμε συχνά την ευκαιρία να βιώσουμε από πρώτο χέρι τις κοινότητες που μεγάλωσαν οι παλιότεροι μετανάστες. Η επιθυμία των μεταναστών να δώσουν στα παιδιά τους καλή εκπαίδευση και πιο πολλές ευκαιρίες για μια καλύτερη ζωή από αυτή που είχαν εκείνοι έδωσαν σε ανθρώπους της τρίτης γενιάς στην Αμερική τη δυνατότητα να σπουδάζουν σε πολύ καλά πανεπιστήμια, όπως εγώ τώρα στο Γέιλ. Για μένα το ταξίδι στο Τάρπον Σπρινγκς με την τάξη των ελληνικών στο Γέιλ ήταν ιδιαίτερα σημαντικό. Οι περισσότεροι από τους Έλληνες στο Τάρπον Σπρινγκς είναι από την Κάλυμνο, ένα ελληνικό νησί στο νοτιοανατολικό Αιγαίο. Οι κάτοικοι του νησιού ήταν γνωστοί για την σπογγαλιεία και, όταν πάρα πολλά σφουγγάρια βρέθηκαν στη θάλασσα κοντά στο Τάρπον Σπρινγκς, πολλοί Καλύμνιοι πήγαν εκεί ως μετανάστες. Η οικογένεια του παππού μου είναι από την Κάλυμνο και ο προπάππους μου ήταν ένας δύτης στο νησί. Αν και έγινε εργάτης σε μια χαλυβουργία στο Οχάιο αντί να γίνει δύτης στη Φλόριδα, η ευκαιρία να μάθω για την κουλτούρα του νησιού του και του προηγούμενου επαγγέλματός του μου έδωσε μεγάλη χαρά και ικανοποίηση.

Το Τάρπον Σπρινγκς στη Φλόριδα είναι εντυπωσιακά παρόμοιο με ένα ελληνικό χωριό και πιθανώς είναι το καλύτερο μέρος να ταξιδέψεις μετά την Ελλάδα για να γνωρίσεις την ελληνική γλώσσα και κουλτούρα. Η πόλη παραμένει μοναδική για τη μεγάλη ελληνική ορθόδοξη γιορτή τα Θεοφάνεια, με την οποία γιορτάζεται η βάφτιση του Ιησού Χριστού. Με τον προσεκτικό σχεδιασμό της καθηγήτριάς μου, Μαρίας Καλιαμπού, και τη γενναιοδωρία του Γέιλ, εγώ και οι άλλοι φοιτητές είχαμε μια συναρπαστική εκπαιδευτική εμπειρία. Πρώτα και κύρια, συμμετείχαμε στη θρησκευτική γιορτή. Πήγαμε στην εκκλησία για τη Θεία Λειτουργία για να πάρουμε τη Θεία Κοινωνία, ακούσαμε τον Αρχιεπίσκοπο της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αμερικής να μιλάει στα ελληνικά και αγγλικά για τη σημασία της γιορτής για μας σήμερα, και παρακολουθήσαμε μια παρέλαση παιδιών ντυμένων με αυθεντικές ελληνικές φορεσιές. Το πιο σημαντικό ήταν ότι σταθήκαμε δίπλα στη θάλασσα και είδαμε τον αγώνα των δυτών για το σταυρό: όταν ο αρχιεπίσκοπος έριξε το σταυρό στο νερό, νεαρά αγόρια κολύμπησαν για να τον βρουν, και το αγόρι που τον βρήκε θα έχει καλή τύχη για ένα χρόνο (η πράξη αυτή συμβολίζει τη βάφτιση του Χριστού).

Εκτός από το ότι είδαμε τη μεγαλύτερη γιορτή των Θεοφανείων στην Αμερική, αν όχι σε όλον τον κόσμο, ήρθαμε σε επαφή με ελληνικούς χορούς και φαγητό. Επίσης πήραμε συνεντεύξεις από τον πιο διάσημο σφουγγαρά, από μετανάστες που ήρθαν στο Τάρπον Σπρινγκς από την Ελλάδα, από τον τελευταίο κατασκευαστή κράνων για τους δύτες, από την ιστορικό της πόλης και έφορο του τοπικού μουσείου και, τέλος, από έναν βιολιστή από την Κάλυμνο. Και τι σύμπτωση, αυτός ο βιολιστής έπαιξε για τη χορευτική ομάδα της εκκλησίας μου στην Καλιφόρνια για ένα διαγωνισμό ελληνικών χορών όταν χορέψαμε χορούς από την Κάλυμνο! Επιπλέον, είδα ξανά ένα μέλος του κογκρέσου της Αμερικής, τον Κωνσταντίνο Μπιλλιράκη, που γνώρισα το προηγούμενο καλοκαίρι στην Ουάσινγκτον.

Τάρπον Σπρινγκς, Φλόριδα. Φωτογραφία με τον πιο διάσημο σφουγγαρά της περιοχής. (Από αριστερά προς τα δεξιά) Αντρέας Σωτηρίου, Τάσος Καρυστινός, Χάρης Κούλος, Κουίν Σλότζνικ, Δανάη Σωσσίδη, Μαρία Καλιαμπού

Από την επαφή μας με την πόλη και τους ανθρώπους που ζουν εκεί μάθαμε καλύτερα την ιστορία του τελευταίου αιώνα. Επίσης, η εκδρομή μάς προσέφερε ατελείωτες ευκαιρίες για να κάνουμε πρακτική της ελληνικής γλώσσας. Για μένα που αγαπάω την ιστορία, ιδιαίτερα την κληρονομιά και την πίστη μου, και θέλω να μιλάω άπταιστα ελληνικά, το ταξίδι στο Τάρπον Σπρινγκς εκπλήρωσε όλες τις επιθυμίες μου και μου άνοιξε τα μάτια.

Ο στόχος μου τα τελευταία οκτώ χρόνια ήταν να μάθω να μιλάω άπταιστα τα νέα ελληνικά. Η ομιλία και η προφορά μου έχουν βελτιωθεί τόσο πολύ από τότε που άρχισα επίσημα μαθήματα το δεύτερο χρόνο μου στο Γέιλ. Αρπάζω κάθε ευκαιρία να μιλάω ελληνικά και να μαθαίνω από άλλους Έλληνες ομιλητές. Είμαι εξαιρετικά υπερήφανος που είμαι Έλληνας, αλλά μέχρι να αρχίσω τα μαθήματα γλώσσας στο Γέιλ, ένιωθα ότι μου λείπει ένα σημαντικό κομμάτι της ταυτότητας και κληρονομιάς μου. Πριν από το Γέιλ δε μιλούσα ελληνικά γιατί οι γονείς μου δε μιλάνε καθόλου και η οικογένειά μου δεν ταξιδεύει στην Ελλάδα τακτικά. Είμαι ευγνώμων για το Πρόγραμμα των Ελληνικών Σπουδών στο Γέιλ και για τα κονδύλια που το Πανεπιστήμιο διέθεσε για την ειδική εκδρομή μας στο Τάρπον Σπρινγκς. Η απόλαυση που παίρνω μιλώντας τη γλώσσα μου είναι ασύγκριτη. Μετά το μάθημα «Ελληνική Προφορική Λογοτεχνία» με την καθηγήτρια Μαρία Καλιαμπού και το ταξίδι μας στο

Τάρπον Σπρινγκς αισθάνομαι αρκετά ικανός να κάνω ιστορική έρευνα στα ελληνικά, να διδάξω τα παιδιά μου να μιλάνε ελληνικά, να απολαμβάνω όσο το δυνατόν περισσότερο κάθε επίσκεψη στην τοπική εκκλησία μου ή σε ένα ελληνικό εστιατόριο ή στην Ελλάδα.

Είμαι εξαιρετικά ευγνώμων για την ευκαιρία που είχε η τάξη μας να ταξιδέψει στο Τάρπον Σπρινγκς. Μου έδωσε την ευκαιρία να βιώσω έναν ελληνικό μικρόκοσμο στην Αμερική και ένα μοναδικό πρόγραμμα γλώσσας. Θέλω να προσφέρω πίσω στο Γέιλ αυτά που το πανεπιστήμιό μου έδωσε σε μένα. Πρόσφατα, εγώ μάζεψα χρήματα για την τάξη των τελειοφοίτων. Δεν μπορώ να εκφράσω στους συμφοιτητές μου στο Γέιλ και στους ανθρώπους που γνωρίζω πόσο γενναιόδωρο είναι το πανεπιστήμιο και πόσο διατεθειμένο είναι να επενδύσει σε μια μοναδική εκπαίδευση για κάθε φοιτητή.

Όταν έφτασα στο Τάρπον Σπρινγκς ήμουν αποφασισμένος να μάθω όσο περισσότερα μπορούσα και να επωφεληθώ από την εμπειρία και από το περιβάλλον που είμασταν. Απόλαυσα το χρόνο μου στο Τάρπον Σπρινγκς τόσο πολύ που τώρα συνεχίζω εντατικά τα νέα ελληνικά και παρακολουθώ ένα ειδικό μάθημα για λαϊκές τελετουργίες και δοξασίες. Θα αγαπώ και θα θυμάμαι την εμπειρία μου στο Τάρπον Σπρινγκς για πάντα!

Χάρης Κούλος

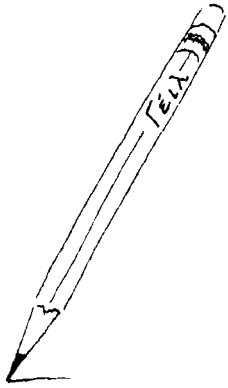

...και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!